

ע"פ 7028/15 - פלוני נגד מדינת ישראל, עמליה מזרחי

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7028/15

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. עמליה מזרחי

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב
(השופטים ג' נויטל, מ' יפרח וג' רביד) מיום 16.9.16
בפ"ח 14991-07-14

תאריך הישיבה: ב' בחשון התשע"ז (3.11.16)

בשם המערער: עו"ד אורלי פרייזלר

בשם המשיבים: עו"ד איתמר גלבפיש

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. ערעור על חומרת עונש המאסר שהושת על המערער, והוא שמונה שנות מאסר בפועל מיום מעצרו, יום

עמוד 1

המעשה - 26.6.14. המערער, יליד ינואר 1943, הורשע על פי הודאתו בהסדר טיעון בעבירת חבלה בכוונה מחמירה (סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977). הפרשה עניינה בהתגלגלות של חילוקי דעות בין המערער למתלוננת, רעייתו בנפרד בעת ההיא, לאחר 46 שנות נישואין, שבעקבותיה פגע המערער - בעל עבר נקי - קשות במתלוננת על-ידי מכה במשקולת ברזל בראשה ודקירתה בכל חלקי גופה, לרבות צווארה, בסכין מטבח גדולה. נגרמו למתלוננת חבלות חמורות של פצעים, חתכים ושבר באף, תוך סכנה לחייה. בהסדר הטיעון הוסכם, כי התביעה תעתור לעונש של 8 שנות מאסר בפועל וכן למאסר על תנאי ופיצוי משמעותי, וההגנה תטען באורח חופשי.

ב. בית המשפט קמא, לאחר ששמע לעניין העונש את המתלוננת וכן עדה מטעם ההגנה, נדרש לנסיבות ולפסיקה שסקר - שנעה בכגון דא, וכמובן כל מקרה לגופו, במנעד רחב שבין 5 ל-13 שנות מאסר - תקבע מתחם ענישה בתיק דנא בין 7 ל-12 שנות מאסר. בסופו של יום נגזרו שמונה שנות מאסר, וכן פיצוי בסך 100,000 ₪ ו-18 ו-8 חודשי מאסר על תנאי בהתאמה בעבירות אלימות פשע ועוון.

ג. בערעור נטען, כי יש ליתן ביטוי רב יותר להודיה, לקבלת האחריות והבעת הצער, לחיסכון בזמן שיפוטי, לעבר הנקי, וכן לחוות דעת פסיכיאטרית שניתנה במסגרת ההליך, בה - הגם שנקבעה כשירות לעמוד לדין - דובר על "מערכת דלזיוניות של מחשבות שווא של בגידה כלפי אשתו". הערעור הוסב גם כלפי הפיצוי, אך בדיון בפנינו הוסר חלק זה והוצהר בהסכמה כי הפיצוי שולם במלואו.

ד. בדיון הודגש על-ידי הסניגורית רקעו הנפשי המורכב של המערער, המצדיק לדעתו התיחסות לחריגות, וכן נטען כי יש מקום, בכל ההבנה לסבל המתלוננת, ליתר מידתיות בעונש גם נוכח גיל המערער ומצבו הרפואי שאינו טוב. גם תשלום הפיצוי במלואו הועלה כנימוק.

ה. מטעם המדינה נטען כי מעיקרא הביאה עמדת המדינה בחשבון בהסדר הטיעון גם את כלל הנסיבות, וכי יש לזכור את הנזקים שנגרמו למתלוננת.

ו. המתלוננת דיברה בפנינו וסיפרה על חייה הקשים, על נזקה, על מסירותה למערער ואהבתה מכבר, ועל הפגיעה בגופה וגם בנפשה נוכח האשמתה בבגידה.

ז. המערער ביקש בפנינו סליחת המתלוננת והצהיר כי הוא מוותר על 250,000 ₪ שהמתלוננת חבה לו.

ח. אכן עסקינן בפרשה בעלת חומרה. יהיו הסיבות אשר יהיו, אין להלום התנהלות מעין זו כלפי המתלוננת, שלבנו עמה מאוד. המעשה ראוי ללא ספק לענישה חמורה, ורוב מלים אך למותר. מדוע איפוא החלטנו בכל זאת להפחית שנה אחת מעונשו של המערער ולהעמיד את המאסר בפועל על שבע שנות מאסר, עדיין בגדרי הענישה שקבע, כאמור בית המשפט קמא? נתנו אל לבנו, לצד גילו המתקדם של המערער (כבן 74), עברו הנקי והנסיבה הנפשית, גם את העובדה ששילם את מלוא הפיצוי, דבר שסייע למתלוננת בהתמודדותה. כן רשמנו לפנינו את בקשת הסליחה מן המתלוננת. איננו יודעים מה טיבו של הויתור על סכום של 250,000 ₪, שאיננו יודעים אל נכון במה מדובר, אך מצאנו לנכון לתעד גם זאת, כהתחייבות בפנינו מפי המערער לרעייתו לשעבר. אנו סבורים כי העונש, אף בהפחתה מעטה זו, משקף גם את רוח הפסיקה שהוצגה והמקובל בה.

ט. הערעור מתקבל איפוא במידת מה לפי האמור. אנו מקוים כי המערער לא יגיע עוד לשפל מדרגה כזה, ולמתלוננת מאחלים אנו מקרב לב כי תשתקם ככל הניתן ותחיה את חייה בשלוה במשפחה שבנתה.

ניתן היום, ה' בחשון התשע"ז (6.11.2016).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה
